

به نام خدا
تاثیر ایبات و آموزه‌های مولانا در تربیت کودکان؛
با درود و خدا قوت خدمت استاد بزرگوار جناب آقای شهبازی و دوستان گنج حضور

اولین بار که با برنامه گنج حضور آشنا شدم، در همان چند برنامه اول چند نکته بسیار مهم توجه من را بخودش جلب کرد. بطوریکه احساس کردم کلید یکی از مشکلات جدی جامعه را یافته‌ام. دوست داشتم فریاد بزنم و به همه بگویم که چقدر همگی در اشتباه بوده‌ایم و نمی‌دانستیم. جناب آقای شهبازی موارد زیر را بیان کردند:
نکته اول: اینکه واکنش به دیگران و حساسیت نسبت به رفتار آنها علت و نشانه وجود همان عیب در خود ما هست.

علتی بدتر ز پندار کمال
نیست اندر جان تو ای ذو دلال
از دل و از دیده ات بس خون رود
تا ز تو این معجبی بیرون رود **شود خوانده می‌شود**
علت ابلیس آنا خیری بدست
وین مرض در نفس هر مخلوق هست
-مولوی، مثنوی، دفتر اول، بیت ۳۲۱۴ الی ۳۲۱۶

نکته دوم: اینکه فرزندان آینه تمام‌نمای ما هستند و هر عیب و ایرادی در آنها هست، به احتمال قوی در ما والدین وجود دارد، اگر چه از آن بی‌خبر باشیم، بنابراین باید بپذیریم و تسلیم شویم.

جز که تسلیم و رضا کو چاره‌ای
در کف شیر نر خون خواره‌ای
-مولوی، مثنوی، دفتر ششم، بیت ۵۷۷

نکته سوم: اثر قرین، بطوریکه ما در شبانه روز در معرض امواج دیگران بر خود و همچنین تاثیر گذاری خود بر دیگران هستیم، که امروزه از طریق فیزیک کوانتوم نیز ثابت شده است و چه ارتباطی نزدیکتر از والدین و بخصوص مادر با فرزند.
از قرین بی قول و گفتگوی او
خو بدزد دل نهان از خوی او
-مولوی، مثنوی، دفتر پنجم، بیت ۲۶۳۶

چونک او افکند بر تو سایه را
دزد آن بی‌مایه از تو مایه را
-مولوی، مثنوی، دفتر پنجم، بیت ۲۶۳۷

می‌رود از سینه‌ها در سینه‌ها
از ره پنهان صلاح و کینه‌ها
-مولوی، مثنوی، دفتر دوم، بیت ۱۴۲۱

همین سه نکته، یک دنیا آموزش روانشناسی و تربیتی بود و کلید گم شده صدها سوال برای من در مورد خودم و مراجعین با مشکلات شخصیتی مختلف که سالها دنبال مشاوره و حل مسائل خود بودند.

اما چقدر جالب جناب مولانا ساده و بدون هیچ پیچ و خمی و بدون داشتن تحصیلات آکادمیک، با کلام روان خود مهمترین علت و راه درمان مشکلات روحی و اخلاقی کودکان را به ما گوشزد می‌کند. اینکه اگر بخواهیم در سطح خانواده بر خودمان و تربیت فرزندانمان تمرکز کنیم، به هر صفتی که در فرزند خود واکنش می‌دهیم، آن در ما وجود دارد. اگر هر عیبی در آنها به نظر ما بزرگ و غیر طبیعی به نظر می‌آید، همان در ما وجود دارد و ما کاملاً تا الان از آن بی‌خبر بودیم، چرا که پندار کمال ما نمی‌گذارد که متوجه مشکلات خودمان بشویم یعنی اصلاً باور نمی‌کنیم که این مشکلات رو ما داریم و حتی اگر کسی به ما آن عیب را می‌گفت، به شدت ناراحت و از او دلگیر می‌شدیم.
در حقیقت اثر قرین ما بر کودکان، آنها را دچار این بحران‌ها کرده است. اما ما از همه جا بی‌خبر دنبال درمان این دردها در کودکان هستیم، زهی خیال باطل!

خوب حالا راه حل چیست؟ راه حل این است که فقط و فقط کار بر روی خودمان و شناخت عیب‌ها و نقص‌ها و انداختن آنها با کمک آموزه‌های مولانا بذاریم آنگاه می‌بینم که بطور شگفت‌انگیزی به خاطر اثر قرین، آن عیب بعد از تغییر ما از وجود کودک ناپدید می‌شود. اگر کسی تحصیلات آکادمیک پزشکی و روانشناسی نداشته باشد، شاید فکر کند چون راه دیگری ندارم و تحصیلات کافی ندارم، چاره‌ای نیست جز اینکه فعلاً با آموزه‌های مولانا خودم را درمان کنم، تا اینکه بعد راه بهتری را بیابم.

اما باید از صمیم قلب به شما دوستان بگویم که تنها راه نجات خود و فرزندان همین هست. چرا که اگر شما حتی سالها آموزش‌های مدرن آکادمیک دیده باشید، هیچ راهی موثرتر، پایدارتر و مستقیم‌تر از این آموزه‌ها نیست، که بدون هیچ تکنیک پیچیده و متناسب به هر سطح سواد می‌تواند معجزه کند. در حقیقت خودتان درمانگر خودتان باشید.

به جرأت می‌توانم بگویم که از آن روز تا به حال هر مادری که می‌آید با شکایت از مشکلات رفتاری و خلق و خوی فرزندش، ناسازگاری‌هایی که دارد، اولین توصیه ما کار بر روی خود و شناخت دقیقاً همان معایب در خودش بدون جبهه‌گیری بدون مقاومت در خلوت خودش، بدون هیاهوهای من‌ذهنی است، بدون صرف هزینه‌های گزاف و سردرگمی، چرا که جلسات روانشناسی متعدد ممکن است که اثر موقت بر کودک داشته باشد، اما آن ۹/۹۹ درصد زمانی که او تحت تأثیر والدین هست چی میشه، همه آن تغییرات را خنثی و ناپایدار می‌کند.

چون که قیضی آیدت ای راهرو
آن صلاح تست آتش دل مشو
-مولوی، مثنوی معنوی، دفتر سوم، بیت ۳۷۳۴

با سپاس فراوان از توجه شما
فریبا از شیراز